

(Munk-Poulsen) skal jeg sige, at jeg ikke har noget imod, at Sagen bliver behandlet i et Udvalg, naar blot Behandlingen bliver hurtig; men jeg vil meget nødig have, at Udvalgsbehandlingen skulde forhale Sagen. Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) sagde, at det er længe siden, jeg lovede at fremsætte et saadant Lovforslag. Jeg fremsatte et Forslag om en saadan Kommission i Udvalget angaaende Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri, men tog det tilbage paa Opfordring af Udvalget. Nu er Lovforslaget altsaa fremsat, og det vilde være heldigt, om det kunde blive færdigbehandlet i denne Samling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Munk-Poulsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4651).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

R. Andersen: Jeg vil bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak, fordi han er fremkommet med dette Lovforslag. Der er maaske adskillige, der mener at dette Lovforslag er af ret ringe Betydning. Det mener jeg imidlertid slet ikke, og et Vidnesbyrd om, at det ikke er af ringe Betydning, er de Henvendelser, der er sket fra de nuværende Forskudsforeninger, hvoraf det fremgaar, at de længes efter og har ventet paa et saadant Lovforslag. Grunden til, at man i sin Tid vedtog en Lov om landøkonomiske Forskudsforeninger, var, at der var Trang til at faa en nogenlunde let Adgang til at rejse Driftslaan for de mindre Landbrugere, som havde størst Vanskelighed ved at opnaa saadanne Laan. Hvis man læser For-

handlingerne fra den Gang, vil man se, at man navnlig lagde Vægt paa, hvor vanskeligt det var for de mindre Landbrugere at rejse Driftslaan, fordi de skulde skaffe Kautio. Det var ikke altid saa let at faa fat i Kautionister, thi det nyttede ikke dem, som skulde have Laan, at gaa til de rige; de vilde ikke være Kautionister og vilde ikke laane ud paa saadanne Steder. Man maatte i Regelen henvende sig til dem, for hvem det ogsaa kneb, og som havde prøvet at have Skoen paa og vidste, hvor den trykkede. Men det var ikke let for dem at strække sig vidt. Staten stillede da ifølge Loven af 26. Marts 1898 forsøgsvis 5 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan for de Foreninger, der stiftedes med det Formaal for Øje at yde Driftslaan til deres Medlemmer. Lovens Varighed blev imidlertid begrænset til 10 Aar; i Løbet af 10 Aar skulde Pengene tilbagebetales. Da de 10 Aar omtrent var udløbet — jeg tror, det var efter 8—9 Aars Forløb —, var der sammenkaldt til et stort Møde i Jylland, hvortil var indbudt Bestyrelserne for samtlige her i Landet oprettede landøkonomiske Forskudsforeninger. Jeg var til Stede ved dette Møde, og det blev saa godt som enstemmigt udtalt, at man alle Vegne var glad ved Foreningerne og ønskede deres Virksomhed fortsat. Man gik ud fra, at naar alle var enige om, at Forskudsforeningerne havde virket efter deres Formaal og til alles Tilfredshed, og da Loven kun var en Forsøgslov, vilde dens Varighed blive udstrakt, naar vi naaede den Tid, da den var udløbet. Man var berettiget til at gaa ud fra denne Antagelse, thi naar man har vedtaget en Lov som et Forsøg, og det viser sig, at Forsøget er vellykket, saa fortsætter man. Da Lovens Varighed i 1908 var udløbet, hævdede imidlertid den daværende Landbrugsminister, Ole Hansen, at man ikke kunde udstrække dens Varighed længere, uden at man samtidig aabnede Adgang for andre til at oprette Foreninger, som kunde faa samme Begunstigelse som de Foreninger, der var oprettede, og jeg indrømmer, at denne Betragtning var rigtig. Man havde beregnet, at hvis man aabnede Adgang til Oprettelse af Foreninger Landet over med de samme Begunstigelser, som de bestaaende Foreninger havde, vilde det komme til at dreje sig om 30—40 Mill. Kr., og det mente man, at Staten ikke kunde ofre paa et saadant Foretagende. Man maatte holde paa, at de 5 Mill. Kr., som var udbetalt, skulde afdrages. Der blev